

Praha dne 15. května 2020
Č. j.: MZP/2020/130/415
Sp. zn.: ZN/MZP/2020/130/142
Vaše č. j.:
Vyřizuje: Mgr. Chocholoušková
Tel.: 267 122 054
E-mail: Helena.Chocholouskova@mzp.cz

Odpověď k žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) obdrželo dne 4. května 2020 Vaši žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 3. května 2020. Ve své žádosti se domáháte odpovědi na dotaz: *na základě jakého ustanovení odmítá ČIŽP videomateriály dokládající porušování pravidel a pořízené občany – stěžovateli dotčenými negativními dopady způsobenými porušováním pravidel v areálu sběrného dvora Perena v Liberci – Krásné Studánce?* Tento dotaz v závěru svého podání zobecňujete: *Jedná se skutečně o zákonné ustanovení, že fotodokumentaci a videomateriál pořízený námi jako poškozenými nelze za účelem zahájení správního řízení a případného sankcionování původce použít, nebo se jedná pouze o interní směrnici ČIŽP, když například při vybrzdování je záznam z palubní kamery jako důkaz akceptován?*

K výše uvedenému Vám sdělujeme následující:

Povinný subjekt, tj. v dané věci ministerstvo, na které se se svou žádostí o informace obrácíte, je na základě zákona č. 106/1999 Sb. povinen poskytovat pouze informace, které naplňují znaky definice informace dle ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Podle citovaného ustanovení se informací rozumí *jakýkoli obsah nebo jeho část v jakékoli podobě, zaznamenaný na jakémkoli nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního*. Povinnost poskytovat informace je tedy dána pouze v případě informací již existujících v zaznamenané podobě. Na tomto právním faktu je založena koncepce celého zákona, přičemž v ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. je výslovně uvedeno, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 zákona se tak povinnost poskytovat informace nevztahuje ani na zpracování stanovisek či výkladů právních předpisů. Zákon č. 106/1999 Sb. pak neposkytuje

právní nástroje k řešení stížnosti na postup správního orgánu. Vhodným právním nástrojem je v tomto směru institut stížnosti dle ustanovení § 175 správního řádu.

K Vašemu dotazu lze tedy pouze obecně uvést, že dokazování ve správním trestání se ve své podstatě řídí právní úpravou zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a právní úpravou zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Podle ustanovení § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu se zásadami stanovenými v § 2 správního řádu. Podle ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu *lze k provedení důkazů užit všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy*. Obecně lze tedy konstatovat, že zákaz použití soukromě pořízené fotodokumentace nebo videomateriálu není v právních předpisech upravujících vedení správního řízení zakotven. Je na správním orgánu, aby použitelnost takového materiálu jako důkazu ve správním řízení vyhodnotil. V této souvislosti je třeba dále upozornit na to, že pořizování fotodokumentace či videonahrávek se často může dostat do střetu s ústavním právem na ochranu soukromí. Posouzení přípustnosti takového záznamu pořízeného třetí osobou pak podléhá poměrně komplikovanému testu vhodnosti použití důkazu (test proporcionality).

K otázce znění interních směrnic ČIŽP doporučujeme obrátit se přímo na ČIŽP, neboť ČIŽP je samostatným správním orgánem a interní směrnice ČIŽP nepodléhají schválení ministerstvem, ministerstvo tedy interními předpisy ČIŽP nedisponuje.

S pozdravem

Bc. Petra Roubíčková
vedoucí oddělení tiskového a PR
podepsáno elektronicky